

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/12/2024
Identifikačné číslo spisu:	8811203919
Dátum vydania rozhodnutia:	20.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8811203919.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a.s. v konkurze, so sídlom Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, proti povinnej M., narodená XX. Z. XXXX, bytom C., N., o vymoženie 17,98 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 11Er/673/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 8. decembra 2011 č. k. 16CoE/103/2011-61, takto

rozhodol:

I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

II. Žiaden z účastníkov konania n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 23. augusta 2011 č. k. 11Er/673/2011-24 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“) zastavil exekučné konanie vedené u súdneho exekútora JUDr. Mgr. Andreja Dembického a vyslovil, že žiaden s účastníkov exekučného konania nemá právo na náhradu trov konania. Zároveň nepriznal súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania. O odvolaní obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a.s. rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 8. decembra 2011 č. k. 16CoE/103/2011-61 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a oprávnená a súdny exekútor na ich náhradu nemajú právo.

2. Proti napadnutému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie oprávnená, ktorým sa domáha zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zistil, že uznesením Okresného súdu Košice I z 23. januára 2018 č.k. 31K/28/2017 publikovanom v Obchodnom vestníku č. 20/2018 dňa 29. januára 2018, bol dňa 30. januára 2018 vyhlásený konkurz na majetok obchodnej spoločnosti Rapid Life životná poisťovňa, a.s. a do funkcie správcu konkurznej podstaty bola ustanovená správkyňa JUDr.

Jana Závodská, so sídlom kancelárie Slovenskej jednoty 8, Košice, značka správcu S737. Následne uznesením sp. zn. 31K/28/2017 zo dňa 21. mája 2019 bola do funkcie správcu ustanovená správkyňa Ing. Jana Kollárová, so sídlom kancelárie Košice, Masarykova 21, zn. správcu S1177.

4. Podľa § 47 ods. 1 veta prvá zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“ alebo „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi.

5. Podľa § 47 ods. 4 ZoKR, v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.

6. Uvedená právna úprava bola do zákona o konkurze a reštrukturalizácii prijatá s účinnosťou od 1. januára 2020 zákonom č. 390/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia dopĺňajú niektoré zákony. Dôvodová správa k ustanoveniu § 47 ods. 4 ZoKR obsahovala nasledujúce vysvetlenie: Jednou z okolností, s ktorou sa predkladateľ musí vysporiadať pri vyhlásení konkurzu je aj tá, aký vplyv vyhlásený konkurz bude mať na možnosť pokračovať v prebiehajúcich súdnych konaniach. Tie môžu byť „pasívne“ (úpadca je žalovaný napr. na plnenie) alebo „aktívne“ (úpadca je žalobcom a žaluje na plnenie). Doterajšia úprava predradzovala konkurz pred iné konania, pričom „kľúč“ od rozuzlenia pôvodne prebiehajúcich konaní dávala výlučne správcovi, ktorý ak ostal nečinný, tak konanie ostalo počas účinkov konkurzu prerušené, často niekoľko rokov. Nová právna úprava má za cieľ vyjasniť situáciu s prerušenými konaniami skôr a efektívnejšie. Správca má možnosť z vlastnej iniciatívy podať návrh na pokračovanie v konaní do prvej schôdze veriteľov, resp. do uplynutia lehoty určenej vo výzve súdu, ktorého konanie bolo prerušené. Lehotu by mal súd určiť s ohľadom na počty aktívnych, príp. pasívnych sporov úpadcu. Ak správca neprevezme prebiehajúci spor, súd, ktorého konanie bolo prerušené, vezme na zreteľ vyjadrenie dlžníka. Ak sa dlžník nevyjadrí alebo nebude súhlasiť s pokračovaním, súd konanie zastaví. ... V prípade pasívnych sporov (dlžník má plniť) je ich prípadné pokračovanie síce nepravdepodobné (je spravidla neefektívne), ale je možné. Ak sa však prípadnému žalobcovi voči dlžníkovi prisúdi plnenie, toto plnenie môže byť uspokojené až tzv. akoby za konkurzom (t. j. je podriadené uspokojeniu konkurzných veriteľov), resp. môže byť uspokojené len z majetku, ktorý bol napr. z konkurzu vylúčený.

7. Ako vyplýva z citovanej právnej úpravy, vyhlásením konkurzu sa zo zákona prerušujú všetky súdne konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. K vyhláseniu konkurzu na majetok oprávnenej (uznesením z 23. januára 2018), prišlo po začatí dovolacieho konania (dňom 1. marca 2012). Vyhlásením konkurzu na majetok oprávnenej došlo zo zákona k prerušeniu tohto dovolacieho konania.

8. Z dôvodu prerušeného konania Okresný súd Vranov nad Topľou vyzval s poukazom na § 47 ods. 4 ZoKR správkyňu konkurznej podstaty Ing. Janu Kollárová na podanie návrhu na pokračovanie v konaní v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Na výzvu súdu reagovala správkyňa konkurznej podstaty oznámením, že nepodáva návrh na pokračovanie v konaní.

9. Následne najvyšší súd vyzval oprávnenú v zmysle § 47 ods. 4 ZoKR na podanie návrhu na pokračovanie v konaní v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy. Výzva bola oprávnenej doručená 26. decembra 2024. Oprávnená návrh na pokračovanie v konaní nepodal.

10. Keďže správkyňa a ani oprávnená nepodali návrh na pokračovanie v prerušenom konaní, najvyšší súd aplikoval poslednú vetu ustanovenia § 47 ods. 4 ZoKR, podľa ktorej má nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote účinky späťvzatia žaloby. Zmyslom uvedenej úpravy je ukončenie prerušeného súdneho konania buď rozhodnutím vo veci, a to za predpokladu udelenia súhlasu s pokračovaním v konaní zo strany správcu alebo dlžníka, alebo zastavením konania, v prípade neudelenia súhlasu zo strany správcu a ani úpadcu.

11. Najvyšší súd pre úplnosť dodáva, že podľa § 438 ods. 2 CSP, vzhľadom na už nadobudnutú právoplatnosť rozhodnutia napadnutého v dovolacom konaní, nie je možné v dovolacom konaní použiť ustanovenia Civilného sporového poriadku o späťvzatí žaloby. Najvyšší súd z dôvodu absencie výslovnej právnej úpravy nepodania návrhu na pokračovanie v dovolacom konaní, aplikoval v súlade s čl. 4 ods. 1 CSP, ustanovenie § 446 CSP, upravujúce späťvzatie dovolania, ktoré svojím účelom obsahuje pre účely dovolacieho konania obdobnú právnu úpravu ako späťvzatie žaloby obsiahnuté v § 144 a nasl. CSP.

12. Najvyšší súd podporne poukazuje na svoje skoršie uznesenie pod sp. zn. 3Oboer/5/2022 z 25. októbra 2022 v obdobnej veci, v ktorom dospel k totožnému záveru o zastavení dovolacieho konania.

13. Vzhľadom na vyššie prijaté závery najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia dovolacieho pojednávania, dovolacie konanie podľa § 446 CSP, v spojení s § 47 ods. 4 ZoKR zastavil.

14. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP, v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Vzhľadom na to, že konanie bolo zastavené z dôvodu stanoveného zákonom, nie je žiadnemu z účastníkov konania možné pričítať procesné zavinenie zastavenia konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok